13. Kelk ommad teud öppeta Meid tundma et need laitmatta, Täis au ja sure kitusse Wäärt on, ja et neid laultakse. Halleluja!

14 Oh kallis Önnisteggia! Kes surnust üllestousnud sa, Meid sada üllesärkama Sest paisto unnest holega. Halleluja!

15. So surnust üllestousminne Se saatko meid nüüd eddase, Et selle peäle lodame, Kui waenlastega woitleme. Halleluja!

16 Oh pühha Waim! meid öppeta So sanna meles piddama Ja kuulma keigest südramest, Et usk, arm, lotus tulleks sest. Halleluja!

17. Sa öige walgus walgusta Meid täida omma armoga, Et meie tõ ja ello wiis So mele pärrast olleks siis. Halleluja!

Kaks

Hanso ja Mardi jut, 1739, lk. 36